

2. Ved Forsikring af Skib, naar Skaden paa Skib eller Tilbehør alene er en Følge af Skid, Alder, Raaddenskab eller Drmstik eller deraf, at den bestadigede Del ikke ved Rejsens Begyndelse var i forsvarlig Stand.
3. Ved Forsikring af Fragt, Ladning eller Handelsfordel paa Ladning, naar Skaden hidrører fra Mangler ved Godssets Indpakning eller fra saadan Bestaffenhed ved Godset, som nævnes i § 142; dog tilsvares Forsikreren ogsaa den sidstnævnte Skade, dersom Rejsen er bleven forhalet usædvanlig længe ved Ulykkeshændelse, som hører under Forsikreren's Risiko, medmindre det maa antages, at Skaden ikke er en Følge af Opholdet.
4. Ved Forsikring af Ladning eller af Handelsfordel paa Ladning eller af Fragtforsikud, som ikke skal tilbagebetales i Ulykkestilsælde, naar Skaden maa tilregnes Af-lader eller Ladningsmodtager i hans Egenkab som saadan.

§ 250.

Er almindeligt Havari opgjort paa behørigt Sted i Overensstemmelse med der gældende Lov, har Forsikreren i Henhold til Fordelingen sat tilsvare saavel det Havari-bidrag, der falder paa den forsikrede Genstand, som de Bidrag til Erstatning af Skade paa den forsikrede Genstand, der paahvile andre Deltagere i Havariet, men som bevislig ikke have kunnet erholdes hos de bidragpligtige. Denne Forpligtelse gælder, uanset om den forsikrede Genstand i Havarifordelingen er ansat til højere Beløb end Forsikringsværdien.

Har Fordeling af Havariet ikke fundet Sted, og den forsikrede ikke selv er Skyld deri, kan han fordre Erstatning for hele Skaden efter Forsikringskontraktens Indhold.

§ 251.

Er Havariet opgjort paa rette Sted og af nogen, som der har offentlig Bemyn-digelse til at udføre saadanne Forretninger, kan Forsikreren ikke overfor den forsikrede paaberaabe sig, at en anden ved Dispacben er bleven begunstiget til Skade for den forsikrede i Strid med Loven paa det Sted, hvor Havariet er opgjort, saafremt ikke den forsikrede selv har været Skyld i, at hans Ret ikke tilbørlig er varetaget. Den forsikrede er dog pligtig at overdrage Forsikreren sin Fordring paa de saaledes begunstigede.

§ 252.

Udgifter og Opofrelser, som i god Tro ere gjorte for at afvende Fare, hvorfor Forsikreren er ansvarlig, eller efter indtruffen Skade for at bjerge og bevare forsikret Genstand og afværge større Skade, er Forsikreren forpligtet til at erstatte, selv om de ikke kunne henregnes til almindeligt Havari, og ligesaa Omkostninger, der medgaa til at faa Forsikreren's Ansvar bestemt i Tilsælde som nævnt.

§ 253.

Indtræffer Havari flere Gange i den Tid, Forsikreren's Risiko varer, har han at erstatte Skaden, selv om Erstatningssummerne tilsammen overstige Forsikringssummen. De i § 252 omhandlede Udgifter blive ogsaa fuldt ud at erstatte, selv om Forsikringssummen derved overskrides.